

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tujce dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Škofove limanice.

Danes je menda že preplavljena pobožna dežela kranjska s pozivi, s katerimi vodi škof dr. Jeglič naše učiteljstvo, da se nastani v celicah brumnih ljubljanskih bogoslovcev ter od pobožne molitve zatopljeno pod čuječimi očmi duhovnih očetov preišlja svoje grehe ter dela pokoro. — Res, plemenita je skrb našega škofa za dušno blaginjo kranjskega učiteljstva! Sedaj, ko uživa šolske počitke, da se v svežem zraku in s svobodnim gibanjem poživijo in okrepi, ga hoče zapreti v zaduhle celice ljubljanskega semenišča ter tam prisiliti, da kot patri jezuiti — ki nimajo drugega opravka — zataplja duha v prisiljeno pobožnost. Menimo prvič, da — četudi „Slovenec“ že prav ponosno bobna v svojih predalih, da se je že oglasilo že nekaj učiteljev — bodo lahko gospod škof na prstih ene roke seštel tiste, ki bodo prišli delat pokoro in poslušat pobožno zabavljanje proti „liberalnim“ slovenskim in drugim učiteljem, in omenimo drugič, da je zavedla presvetlega kneza in škofa k temu pozivu tista nesrečna njegova okolica, ki ga napotuje do vseh napačnih korakov. Gospodje, ki domujejo okolo knezoškofijske palače in gospodujejo v knezoškofijski pisarnici, so nastavili učiteljstvu s temi duhovnimi vajami prostorno kletko. Kdor zleti vanjo, ta je vaš — ta vam lahko snaži črevlje, prižiga sveče v cerkvi, pozvanja k maši, streže pri masnih obedih — itd. Kdor ne pomoli nosu v blagoslovljeno ječo, ta je liberalac od nog do glave — temu treba vsekdar in povsod metati polena noge, pri vsem tem pa treba naščuvati gospode fajmoštre po kmetih, da jih bodo predstavljali meni nič tebi nič kakor bo njim všeč in gospodu Kržiču, vplivnemu členu deželnega šolskega sveta, in kakor se je zgodilo v zloglasnem slučju Rojina-Trček. Blaženi časi! Pri nunah opirajo učiteljice vseh grehov, v semenišču pojdejo v žehto učitelji! Ali ta rahla mreža, ki se še sedaj kot pajčevina tenko razteza nad glavami našega učiteljstva, bi ga lahko zaplela popolnoma, bi mu vzela sapo in besedo ter ga kot mati dete iz zibke v

naročje lepo dvignila iz sedanjih, deloma svobodnih časov v staro dobo, ko smo učitelji morali prej opravljati posel župnikovih služabnikov, potlej šele s palico utepati učenost v kmetiške butice! Ta slutnja se nam zdi toliko opravičenejša, ker nam zbuja mnenje, da je rodila ta škofov poziv misel, da smo učitelji še danes podrejeni duhovnikom, ki lahko počno z nami, kar se jim zljubi. Prečastiti „Slovenec“ zabavlja na eni strani ves razvnet proti našemu učiteljstvu, o katerega gibanju in delovanju vso dobo njega razvitka previdno molči, na drugi strani pa lokavo vabi njih duše v topli hlevček! Kdo — ki ima pamet v glavi — mu verjemi, da ima z nami blage namene? Zdi se nam, da misli: Učitelji so podobice, zrežljane iz popirja in obešene na vrvice — kakor zazvižgam in potegnem s prstom, tako se gibljejo. Pa prijatelji „Slovenec“ se moti, in vrlo malo bo tistih — kakor smo že rekli — ki bodo odprli sluh vabljeni piščalki, ki se oglašajo iz knezoškofijske palače. Da je naša gorenja slutnja docela opravičena, vprašamo samo, zakaj ne preskrbe skrbni dušni pastirji enakih duhovnih vaj za profesorje, ki imajo tudi vse leto obilo posla v šoli in sedaj počitke? Njih duše so ravno tako grešne kot naše. Zakaj ne zvabijo v Ljubljano sodnih uradnikov, katerih večina uživa sedaj počitke? Zakaj ne častnikov, ki so sedaj pred orožnimi vajami na dopustu, torej imajo tudi mnogo časa za pokoro? Zakaj smo ravno učitelji tako srečni? O, kako veliko skrb imajo blagoslovljeni gospodje za naš dušni blagor, a za gmotno blaginjo jim je malo mar. Kako bi sicer mogli simpatizovati z Luegerjem, ki pritiska k zidu dunajsko učiteljstvo? — Ako se ne motimo v misli, da poznamo vsaj deloma naše učiteljstvo, smo preverjeni, da pojde kratkomalo preko tega poziva na dnevni red ter pojde tiste dni rajši v Gorico k zborovanju „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, nego v dom, ki se dviga tik redakcije našega prijatelja „Slovenca“, ki je v bližnjem sorodstvu s „Slovenskim Listom“. In to menda tudi ni brez pomena, da so preložili duhovne vaje na

onedni, ko bi še hotela imeti „Zaveza“ svoje XI. glavno skupščino v Gorici... Saj se poznamo!

Jedro vsenemštva in nemškega nacionalizma.

(Dalje.)

1.) Nabožna podlaga nemškega nacionalizma.

O religiji piše Lagarde obširno prav čisto; on zastopa stališče mnogih modernih protestantskih teologov. Ako hočem s katoliškega stališča soditi, rekel bi, da je Lagarde brezverec, ki je podvrgel biblijo istim kritičnim študijam kakor parzovsko zend-avesto in islamski koran. Njegove filologične in historične študije so ga napotile, o Kristu soditi kakor o kakem drugem vtemeljitelju kateregakoli naboženstva. Kaj je Krist učil, se po trditvi Lagardea ne dá strogo dognati; evangeliji so med seboj v protislovju; evangelisti, razen Janeza, ki je bil nadarjen, niso kaj znameniti možje; pravi ustanovnik krščanske cerkve je Pavel, farizejec od pet do glave, kakor ga Lagarde zove. Vender pa Lagarde o sebi trdi, da je evangelik; v evangeliju vidi, četudi ne prejasno izraženi nauk o notranjem prerojenju; in to je bistvo evangelija; v sebi vstvariti Krista, sebe notranje preroditi, to je zadača religije. (V tem smislu nadaljujejo moderni protestantovski teologi, kakor Bonus, ki govorijo o nemškem Kristu; tako germanizirajo Krista, kakor rečejo, se hočejo emancipovati od vsakega tujega vpliva.)

Lagarde, uvidevši, da ima krščanstvo svoje korenine v židovstvu, bavi se je mnogo i s tem, posebno z glavnim njegovim pojavom, s staro biblijo; v njej vidi precej jasen izraz člega židovskega značaja. Po Lagardeu nam biblija v prvotni obliki ni ohranjena, ampak je iz časa pismouka Esdra (460 pr. Kr.) in ima farizejskih naukov mnogo v sebi; največ je temu priča „izvoljenstvo“ Židov; to je znak strašne nadutosti in domišljavosti tega plemena, ki ne trpi nobenega drugega naroda kot enakopravnega poleg sebe in

vidi človeka le v bližnjem, to je v Židu; (po talmudu Ne-Židi sploh ljudje niso, temveč živina, s katero se baranta in trži; talmud pa pomeni nadaljevanje farizejskega razvoja v židovstvu). Po stari bibliji (gl. V. Mojzes 23, 20) se „bratu“ (Židu) ne smejo oderuške obresti jemati; „od tujca (Ne-Žida) moreš oderuške obresti jemati“. Nikoli pa ne sme tujec Židu gospodovati (V. Mojzes 17, 15), pač pa so Židi pozvani, da vladajo čez celo zemljo. „Svojemu semenu hočem vse dežele dati... in hočem tvoje seme množiti kakor zvezde na nebu, in hočem tvojemu semenu vse te dežele dati. In po tvojemu semenu hodijo blagoslovljeni vsi narodi na zemlji“ (I. Mojz 26, 3, 4). „Narodi ti morajo služiti, in ljudje morajo ti padati k nogam“ (I. Mojz 27, 29). Taki izreki kažejo farizejsko nestrpnost in gospodstvaželjnost, dajejo pa tudi še danes ključ k rešitvi židovskega vprašanja.

Lagarde se odločno upira občnemu naziranju, ki meni, da je nabožensko in filozofsko umovanje v bibliji vrhunec vse kulture človeške (kakor poleg mnogih drugih n. pr. Renan, znani pisatelj zgodovine židovske in prijatelj Židov, rad povdarja); Bog Židov je Bog židovske megalomanije in farizejsko-orientalske narave. Židovska etika ni kaj dovršena. Po starem zakonu je poligamija dovoljena; Jakob n. pr. (gl. I. Mojz. 29 in 30) ima dve ženi (sestri) in vsaka žena mu pripelje po jedno dekle; poligamija je pa celo zapovedana, če oženjen mož brez otrok umrje; kajti brat njegov ima potem dolžnost, tudi če ima že svojo ženo, svojemu pokojnemu bratu pri njega vdovi „seme vzbuditi“ in te otroke potem na ime svojega brata zapisati. (Gl. Deutsche Schriften II. zv. 30.) Lagarde pristavlja, da je šele rabin Geršom v 11. stoletju po Kr. pod vplivom „poganskih“ Germanov poligamijo prepovedal. Lokavost in duh goljufije se kaže že v starem zakonu: z zvijačo je tudi božji blagoslov vloviti možno, kakor je Jakob v sporazumljenju z materjo Rebeko ukanil slepega očeta Izaka in dobil tako prvenstvo. Niti pojem jedinga Boga ni v bibliji najvišji, kakor mnogi (tudi) svobodomisleci še vedno trdijo; Bog, ki „prvega človeka (iz gline) mesi, v raju na sprehod

LISTEK.

Žrtva biciklja.

Spilal Rud. Bringer.

Bilo je enajst predpoludne.

V sobi Lee de Montfort je vladala še popolno tema; okna so bila zastrta, v svoji postelji à la Marija Antoineta pa je spala Lea.

Mahoma so se odprla vrata, in notri je kakor vihar prisopihala Marta de Yvelmes.

„Kaj sem čula? Bolna si?“

„Ah, ti si!“ se je vzbudila Lea.

„Da, jaz sem. Šla sem mimo ter prišla notri, da ti želim dobro jutro, in tedaj sem morala zvedeti, da si bolna. Kaj ti je?“

„Nikar ne vprašuj!“

„Ali imaš migréno?“

„Ko bi bilo — samo to!“

„Govori vender, naravnost strahiš me.“

„Bojim se, da sem si zlomila nogo.“

„In kako se je to zgodilo?“

„Popolnoma jednostavno; padla sem s kolesom.“

„Ali si ob koga butnila?“

„Da.“

„Kje?“

„V Boisu včeraj zvečer.“

„Je-li res?“

„Glej vender sama!“

„Malenkost! Noga je le nekoliko zatekla.“

„Ako ti pa rečem, da sem si nogo zlomila!“ se je togotila Lea.

„Kaj še! Samo nekoliko odrgnila si jo.“

„Da bi bilo takó!“

„In kaj pravi zdravnik?“

„Nič, ker ga ni bilo tu.“

„Nikar se ne boj, mala! Prav nič posebnega ni; osem dni moraš ležati v postelji, in dotlej bode rana popolnoma izginila.“

„Osem dni lahko in rada ostanem v postelji, saj veš, da sem tega vajena. — Toda ko bi morala vse življenje šepati!“

„Norček! Nič se ne boj; nikakega vzroka nimaš skrbeti. Povej mi sedaj, kako se je to zgodilo?“

„Saj sem ti že povedala, da sem padla s kolesom.“

„Gotovo si mnogo prehitro vozila; to je nespametno.“

„Moja navada ni, uganjati neumnosti. Kolesarjenje je itak s tolikimi nevarnostmi v zvezi.“

„S kakimi nevarnostmi?“

„To kolesarjenje je nekaj strašnega!“

„Zakaj pa kolesariš?“

„Ker moram.“

„Zakaj moraš? Saj bi se lahko z vozom vozila ali hodila peš.“

„Oh, dà — Toda ti ne veš tega.“

„Česa?“

„Tebi lahko zaupam svojo tajnost, saj ti si moja dobra prijateljica in mi ne odvzameš prvenstva.“

„Ti imaš torej skrivnost! To je zanimivo! Govori!“

„To vender veš, kako težko je danes najti človeka, ki bi nam olepšal naše življenje.“

„To praviš ti?“

„Niti Folies-Bergeres, niti pariška čitalnica ali novi cirkus nimajo zanas nikake privlačne sile.“

„Žalibog.“

„Zato sem si mislila: ako ne pridejo možje tja, kjer smo me, pojdemo pa me tja, kjer so oni.“

„In?“

„In zato sem se učila kolesariti. Peljala sem se na biciklju v Bois, Suresnes, Saint Germain, povsod.“

„Ali se je tvoje pravilo obneslo?“

„Še ne, kajti mej potjo ne pazijo ljudje na ničesar, marveč gledajo naravnost predse, in v gostilnah govore samo o svojem potu ter o svojih rekordih. —“

„In?“

„Izumila sem izborno sredstvo.“

„Katero je to?“

„Ako vidim moža, ki mi ugaja, peljem se za njim, in ko ga doidem, butnem vanj, toda prav previdno, da se nič ne poškodujem. V tem imam že toliko vajo, da prav redkokrat padem s kolesa. No, to ni prav nič prijetnega. Ko se zvrnem, meni vedno gospod, da je on kriv nesreče, se predstavi, prosi odpuščanja, in tako se dogodek prav lepo konča.“

„Ženialna misel to.“

„Kaj ne. Toda glej, včasih si človek pri tem preveč upa. Včeraj sem srečala lepega, plavalaslega mladega moža. Ugajal mi je tako, da sem se skoro zaljubila vanj. Peljala sem se za njim, sunila vanj, padla sem s kolesa, on tudi —“

„In vstal je, se predstavil, prosil odpuščanja...“

„Oh, ne. Padel je na tlak, se ugrizel ob glavo ter umrl —“

„Oh, ta osel!“

hodi, pri Abrahamu telečjo pečenko je (I. Mojz. 18, 8), to ni Bog najčistejšega monoteizma; sicer pa pozna dekalog poleg židovskega Jahve še druge bogove (gl. Dtsche. Schr. II. zv. str. 105). Da bi torej takova židovska morala htela kaj veleovati germanskemu človeku, zato se Lagarde lepo zahvaljuje.

Kako se je židovstvo po Kristu razvijalo, Lagarde dalje na drobno ne analizuje; celo talmud, ki je velevažen pojav, in kojega je treba poznati, kdor hoče židovski značaj razumeti, naš nemški avtor v nemar pušča; omenja samo Eisenmengerjeve razprave o talmudu (za spise katoliškega bogoslovca prof. Rohlinga, tičočih se talmuda, se nič ne zmeni).

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 22. avgusta.

K položaju.

Grof Thun se je vrnil iz Išla zopet na Dunaj in sedaj pojde k cesarju še Széll. Kakšen namen ima to potovanje ministrskih predsednikov, ni znano, ker vsi oficijozni listi zatrjujejo, da o državnem zboru in delegacijah ni bilo niti govora. Vlada Thunova je prav tako neodločna kakoršna je bila Gautschova in Badenijeva, a med tem zori žito Wolfa in Schönererja. Opozicijski listi pišejo sedaj, da je Thun kriv izgredov v Ašu in Graslucu, ker je kršil ustavo in ker rabi § 14. Volitev delegacij hočejo opozicionalci vsekakor onemogočiti, in predborilci v tem boju bodo nacionalci in socialisti. Krščanski socialisti, na čelu jim dr. Lueger, so se izjavili proti obstrukciji.

Nemškónacionalna revolucija na Češkem.

Setev Wolfa gre na Češkem že v klasje. V Graslucu in Ašu so se vršili od 19. do 21. veliki nemškónacionalni izgredi z odločno protidinastičnim značajem. V Graslucu je 19. zvečer množica pobila vsa okna okr. glavarstva, nad 200 stekel. Orožništva je bilo premalo, da bi moglo napraviti mir ter je torej mirno gledalo divjanje besne druhal. 20. zvečer so se izgredi ponovili. V gostilni nasproti glavarstvu se je zbralo okoli 500 nacionalcev; ko so jih hoteli orožniki, ki so dobili pomoč, razgnati, napadli so jih nacionalci ter jih ometavali z vrčki, s krožniki, opekami in premogom tako dolgo, da se je orožništvo umaknilo. Vendar pa so zaprli orožniki deseterico razgrajčev. Toda glej! Župan, vodja nacionalcev Krieglstein in še dva druga nacionalca sta šla h glavarju ter zahtevala, naj zaprte takoj izpustí ter odsloví orožništvo. Glavarstvo je to impertinentno zahtevo seveda odklonilo, na kar se je župan predrznil izjaviti, da ne jamči več za javni red ter da ne bo dovolil mestni policiji vtikati se v izgrede.

Opolnoči so začeli nacionalci znova bombardirati orožnike, počil je revolver in orožniški stražmojster je padel smrtno nevarno zadet. Tedaj pa je pošla vendar tudi menda z ribjo krvjo obdarjenemu orožništvu potrpljenje in na povelje okr. komisarja dr. Rotta je ustrelilo. Obležali so trije mrtvi in veliko število bolj ali manj ranjenih. Še isto noč se je moral vrniti z manevrov cel bataljon vojakov, in prišlo je tudi še nekaj orožnikov. Drugi dan so nacionalci insultirali vodjo okr. glavarstva in metali kamenje za njim. Med izgredi so prepevali nacionalci „Wacht am Rhein“, „Deutschland über Alles“ in druge veleizdajske pesmi. — V Ašu so se vršili slični izgredi 13., 17. in 18. t. m. Tam so bombardirali s kamenjem glavarstvo, katoliški dom in hišo orožništva. Na carinski hiši visečega cesarskega orla je druhal zbil na tla ter ga razbila. Povsod se je vedla policija kolikor možno pohlevno, ali pa sploh ni prišla blizu.

Veliki nemiri in poulični boji v Parizu.

Minula nedelja je bila za Pariz sila nemirna in krvava. Par tisoč anarhistov in socialistov ter drugih nezadovoljnih elementov je hotelo naskočiti hišo, v katero se je zaprl uporni antisemit Guérin s svojimi oboroženimi tovariši, ter razbiti to klerikalno trdnjavo sredi Pariza. Policija, republičanska garda in vojaštvo pa so zavrnili nevarno tolpo. Nastal je boj, v katerem so rabili ekscedentje revolverje, nože, palice in kamenje, vojaštvo in policija pa svoje orožje. V tem strašnem boju je bilo ranjenih 380 oseb, zaprtih pa 150. Vodja izgredov je bil anarhist Sébastien Faure, katerega je policija tudi zaprla. Izgredniki

so naskočili tudi jezuitsko cerkev sv. Jožefa, razbili in sežgali vso cerkveno opravo, raztrgala ves oltarni nakit ter porušili celo tabernakelj. Na cerkvi sv. Nikolaja so pobili okna in razbili svetniške kipe. Veliki izgredi so se vršili končno tudi pred samostanom sv. Marije in pred moško hiralnico, a tu je policija z vojaštvom razgnala razsajaje. V sredini mesta niso ljudje ničesar vedeli o teh izgredih ter je vladal ondi popoln mir. Listi strastno napadajo Waldecka-Rousseaua ministrstvo, ki trpi smešno in predrzno ustavljanje zabarikadiranega klerikalnega zarotnika Guérina. Ako bi bila dala vlada Guérina in njegove siloma zapreti, bi nedeljskih pobojev ne bilo. Tako pa je avtoriteta vlade sila oškodovana. Bati se je, da ti izgredi ne bodo ostali brez nadaljnjih in še večjih!

Kriza na Pruskem.

Nihče ne vé, kako se konča kriza, ki je nastala vsled trikrat odklonjene predloge o Dortmund-Renskem prekopu. Cesar Viljem se vrne baje še danes v Berlin s svojega potovanja. Glavna krivda, da je propadla predloga, za katero se je zavzel cesar z vso svojo temperamentnostjo, začenja baje finančnega ministra Miquela. Listi poročajo, da je vse ministrstvo že demisioniralo. Hohenlohe, sedanjí kancelar, je že toli star in slab, da mu je postalo v soboto v zbornici slabo in so se bali za njegovo življenje. Mogoče sestavi novi kabinet že pl. Bülow, dasi je celo za njegov državniški talent sedanji trenotek kaj neugoden. Vlada misli razpustiti zbornico šele po sestavi novega kabineta ter ji potem znova predložiti predlogo, katero hoče cesar vsekakor uresničiti. Sedanja kriza je jedna najtežjih, kar jih je doživela zjedinjena Nemčija.

Izlet „celjskega Sokola“ v Sevnico.

Iz Celja, 21. avgusta.

Velepomemben dan za zgodovino našega Sokola je bil včerajšnji, ko je s svojo mlado četo poletel v Sevnico. Kakor v triumfu je hodil od kraja do kraja, od vasi do vasi, povsodi češčen in proslavljen od zavednega slovenskega ljudstva. Kakor junakom, ki se sredi besne sovražne sile nevstrašeno boré za svoj rod in rodna tla, nam je slovenski ljud včeraj dal zadoščenje za vse trpkosti, za vso krivico, katero nam prinaša dan za dnevom celjsko renegatstvo in njegovi zavezniki. Mi pa smo vzradoščeni de dna duše vsprejeli sočutno zadoščenje; zadobili smo novih oživiljenih sil za nadaljni boj, saj nam je ves slovenski rod od inteligentnega moža do priprostega kmetiča pokazal, da čuti z nami, in da hoče z nami tudi — bojevati se! Hvala vsem!

Prvi pozdravi so nam doneli na Zidanem mostu. Le priprosti delavci so bili, ki so nam klicalí krepki „Živio“ — vender smo jim odzdravljali v brezmejnem navdušenju. Iz okužene celjske sopenice v ta prosti zrak, kdo bi ne dal duška svoji radosti! Prapor po dolgem odmoru veselo zaplapola v zraku, naša narodna godba, včeraj prvičkrat v svoji novi noši, zaigra „Naprej!“ in čvrstih korakov korakamo do Radeč. Ob železnem mostu, ki je bil ves okičen z narodnimi trobojnicami, pričakovala nas je mnogobrojna množica, na čelu ji župan in občinski zastop. Gospod dr. Homan nam je v svojem nagovoru izrekel svoje občudovanje, da se po brezmernih surovostih, katere smo imeli v zadnjih dneh prestati v Celju, še drzemo obleči rudečo sokolsko srajco. Ko so nas male gospice Homanove obdarile s šopki, nas je pot zapeljala skozi prijazne Radeče. Ni je bilo skoro hiše, katera ne bi bila razobesila svoje zastave; ni je bilo hiše, s katere oken bi na nas ne bile vsule nežne roke cvetja in zelenja. Po zajutreku v „Narodnem domu“ so nas ozaljšani vozovi povedli skozi prelepo savsko dolino proti Sevnici.

In zopet je ni bilo vasi, katera nas ne bi bila pozdravljala z gromenjem topičev, z obsipanjem cvetja ter z veselim vihranjem narodnih trobojnic. Vrli Boštanjčani pa so nam zastavili pot. Ugledni župnik g. Berce je zbral svoje župljane, v katerih imenu nam je izražal iskrene svoje simpatije, gospod župan pa nam je zaklical v imenu vse občine krepki „Na zdar!“ Tudi boštanjake gospodične niso zaostale za svojimi vrstnicami v Radečah ter nas bogato obdarile s šopki.

V Sevnico prišedši vidimo, da nas je bil prehitel „dolenjski Sokol“. Le malo od mora nam je bilo dano za obed, potem pa sjd na kolodvor nasproti „Zagorskemu Sokolu“ in drugim gostom. Dolg in slikovit spreved se je pomikal v trg Sevnico. Na čelu je bila godba, za njo vsa tri sokolska društva z zastavami, kolesarji in kolesarice raznih klubov, seosebno oni dolenjskih kolesarjev — vse pa je bilo v spremstvu mnogobrojnega občinstva iz slovenske sevniske okolice. Pri slavlolu nas je pričakoval narodni občinski zastop, na čelu mu vrli župan Starkel. Po daljšem nagovoru nam je g. župan zaklical srčni „dobro došli“ v slovenski Sevnici; sevniske narodne dame pa so ovenčale naše zastave z dragocenimi trakovi. Za tako srčni in ljubeznjivi vsprejem se je v toplih besedah zahvalil brat dr. Karlovšek, podstarosta celjskega Sokola. Urnebesni „Živio“ in „Na zdar“ klici so pozdravljali naš spreved po trgu. Ves trg je bil v zastavah — tudi nad prej dr. Kautschitschevo nemško trdnjavo je vihrala slovenska trobojnica — vanitas vanitatum ... z oken pa se je vsipalo cvetje, da smo v pravem pomenu besede hodili po rožicah ... Neizprosno povelje nas je vedlo na telovadišče. Celjski in zagorski Sokol sta skupno proizvajala pod vodstvom četarja brata Smertnika proste vaje s prvega vsesokolskega sestanka. Zatem je bil nastop telovadcev „zagorskega Sokola“ na drogu, in bil je to v resnici nastop, da je lahko v izgled marsikateremu starejšemu sokolskemu društvu. Niso bile težavne, vrtolomne vaje, katere so nam kazali mladi telovadci; toda kar so nam podali, je bilo točno, precizno kakor izklesano iz kamna. Bravurno telovadbo nam je predočeval celjski telovadski zbor. Saj pa tudi ni kar si bode gledati telovadbo slavnostnih telovadcev, kakor sta br. Benčan in Smertnik. Da bi le videli, s kakim intenzivnim zanimanjem je priprosto ljudstvo zasledovalo vsako gibanje krepkih mišic na visokem drogu! To ti je nehoté se mu zvijal ves život, in če je vaja nadkrilila njegovo pričakovanje, je tleskal z rokami, se tolkel po kolenih, se smejal, jokaj, upil vse križem. ... Naša narodna godba, ki je ves dan neumorno svirala koračnico za koračnico, nas je vabila na večerni koncert v prostornem vrtu Simončičevem, kateri je bil v kratkem času zaseden do zadnjega kotička. Igranju naše godbe smo se v resnici divili. Od jeseni šele obstoji, a igra ti tako precizno in fino, da upamo, da se skoro uresniči glas, ki je izjavil, da bomo skoro lahko pogrešali naše vojaške godbe. Saj pa ima tudi izvrstne učitelje, prej g. Munda, sedaj g. Korun. Navdušenje je kipelo, vse se narodne pesmi in naše bojne pesmi so se glasile v tihi nočni vzduh. Začeli so vstajati govorniki drug za drugim in navdušenje je rastlo od govora do govora. Videlo se je, da je vse občinstvo pod vtisom grozodejstev celjskih, in da je nestrpno čakalo, da zamore ob vsaki jedrnatí besedi govornikovi dati izraz svojim čutilom. Deželni poslanec dr. Dečko, že pri nastopu burno pozdravljen, podal nam je v krepki besedi živo sliko početja celjske roparske druhalí dne 9. t. m., a kazal nam je tudi na posledice, katere za nas morajo imeti ugoden izid, ako bodemo nevstrašeni, nemajani. Za njim so govorili kar po vrsti: župan sevniski, g. Starkel in br. dr. Ravnihar, Krajger, Modic, Rozman, Guidon Serbec, Pirnat in drugi. Stoprav o polnoči, ko se je poslovil od nas „zagorski Sokol“, smo zaključili prelepo slavnost. — Čudom smo pa gledali, kje je neki tista sevniska nemškutarja? Ni je. Ej, Sevnica — nomen omen — svita se ...

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. avgusta.

— **Osebnosti.** Deželni predsednik baron Hein je šel na daljši dopust. Vodstvo dež. vlade je za ta čas prevzel dvorni svetnik g. Schemerl. — Na mesto umrlega župnika Štefana Jakliča je imenoval deželni odbor nadučitelja v Višnji gori g. Ivana Škerbinca članom okrajnega šolskega sveta.

— **Služabniške plače.** Današnja „Wiener Zeitung“ prijavlja temeljem § 14. izdano cesarsko naredbo, s katero se — za sedaj provizorno — uveljavlja davno potrebna in težko pričakovana regulacija služabniških plač. Ta zakon določa za vse

sluge plačo od 400 do 700 gld., službeno starostno doklado po 50 gld. za vsakih pet let službovanja in aktivitetno doklado od 20 do 50 odstotkov plače. S tem so državni sluge končno dosegli, za kar so se veliko let poganjali in kar so tudi zaslužili: pošteno plačilo za pošteno delo.

— **Romanje v sv. deželo.** Prvi škofov projekt, prirediti veliko romanje v sveto deželo, se je klavarno izjalovil. Vzlic velikanski agitaciji se ni posrečilo, spraviti toliko ljudi skupaj, da bi se moglo uprizoriti nameravano skupno romanje. Niti škofovo, niti glavarjevo, niti Povšetovo ime ni vleklo in tudi obetani odpustki niso toliko zalegli, da bi se ljudje odločili za ta strošek. Če bi se škof ne bil kar v začetku oklenil Suštersišča in Šiške, če bi se ne bil ravnal samo po željah nezrelih kaplanov-hujškačev, nego bi bil vprašal resne moze za svet, bi mu bili ti v naprej povedali, da se njegov namen ne posreči, ker je naš kmet preveč reven, da bi mogel kar nekaj stotakov zapraviti za nepotrebno potovanje v Palestino. Naš kmet ima, dasi se mu z vsemi sredstvi vtepa tercialstvo, še vedno toliko zdrave pameti, da ne bo hodil Boga častit v sveto deželo, ko ga lahko doma v vseh cerkvah časti, a da bi bilo na Kranjskem premalo cerkva, tega menda tudi gospod knezoškof ne bo trdil. Za romanje je bilo menda potrebno 500 udeležnikov, katerih vsak bi bil moral plačati 200 gld. Romarji bi bili torej nesli ogromno svoto 100.000 gld. popolnoma brez potrebe iz dežele. Zapravili bi bili to premoženje lahkomišlno, ne da bi od tega imeli kako korist. Ako se pomisli, kako revna je naša domovina, se moramo iskreno veseliti, da se ta denar ni zapravil, da je ostal v deželi, in da se škofov namen ni posrečil. Kako korist pa naj bi ljudje imeli od romanja? Pisalo se je, da pojdejo romarji iskat navdušenja v sveto deželo. To je slabo znamenje, ako se 500 oseb že ne more drugače navdušiti, kakor da zapravijo 100.000 gld. To kaže, da duhovščina ni več v stanu, razvnmati ljudstva za velike verske stvari, in mi se temu nič preveč ne čudimo, saj vidimo, kako zanikrni so nekateri duhovniki in kako zanemarljivo svoje cerkvene dolžnosti. Kdor se bavi samo s politično agitacijo, kdor samo sovražstvo seje in kdor profanira cerkev pri vsaki priliki, seveda ne more ljudstva navduševati za verske ideale! Toda gospod knezoškof je za vse to počenjanje svoje duhovščine slep in gluhi zato se ne izplača, razpravljati o tem. Ako ima nad svojimi Koblarji, Lavrenčiči, Šinkovci in Hauptmanni veselje, naj je ima. Mi mu ga ne bomo kvarili. Vprašali bi ga pa: kako misli uresničiti svoje zavode, za katere se iztirjava desetina s tako brezobzirnostjo, da je celo politična oblast morala kaznovati nekatere cerkvene eksekutorje, kakor v Kamniku in v Horjulu? Če ni mogel za romanje v sveto deželo potrebnega denarja nabrati, kako bo moral šele postopati, da iztirja velikanske svote, ki jih potrebuje za svoje zavode? Bojimo se, da se bo cerkvenodavčni vijak navil z vso krutostjo, in da bo viselo na denarju, ki ga bodo goreči kaplanje iz ljudstva izmolzli, mnogo solza in mnogo kletev. Ponesrečenje nameravnega romanja v sveto deželo je prvo presenečenje, ki je je učakal gospod knezoškof v naši deželi, prav bridko presenečenje, a mlada duhovščina bo že poskrbela, da bo gospod knezoškof učakal še več tacih — presenečenj.

— **Katoliška krčma v viški občini.**

V nedeljo menda se slovesno otvori katoliška krčma v viški občini. To bo dan radosti za viškega župana, ki sluje daleč na okoli radi svoje izredne bistrumnosti, in za deželnosodnega svetnika Vencajza, ki je načelnik in torej vodja te nove krčme. Kako je deželnosodni svetnik Vencajz za svoje društvo dobil gostilničarsko koncesijo, to še ni pojasnjeno. Zatrjuje se, da je bil razen župana ves občinski odbor proti podelitvi koncesije, ker je v občini itak dovolj gostiln. Prej je bil tudi župan tega mnenja. Prejšnji lastnik posestva, katero ima zdaj v rokah Vencajzovo društvo, ni dobil koncesije. Takrat se je župan odločno upiral podelitvi koncesije, kakor se je upiral tedaj, ko je neki ugledni domačin hotel v svoji hiši napraviti gostilno. Ko pa je Vencajzovo društvo prosilo koncesije, je bil župan nakrat drugačnega prepričanja, kakor do tedaj. Prej je bil prepričan, da nove

gostilne ni treba, da ne gre, itak težko izhajajočim gostilničarjem dajati nevarnih konkurentov, sedaj pa je bil prepričan, da viško-glinška občina ničesar nujnejše ne potrebuje, nego nove krčme. Kaj ga je omehčalo in spreobrnilo, to je vprašanje, glede katerega se čujejo različna mnenja. Morda se pojasni v kratkem, saj ni izključeno, da se bodo občinski možje in občinarji uprli županovi samovoljnosti. Vsaj v drugih občinah bi ljudje ne dali s seboj tako pometati, kakor pometi viški župan z občinskimi možmi v svoji občini. Nova krčma se bo torej otvorila. Ne vemo, če bo deželosodni svetnik Vencajz že dan otvoritve lastnoročno prodajal svoje klobase in točil pivo, to pa vemo, da bo pri blagoslovljenju, ki bo te dni, z veliko gorečnostjo in istinito pobožnostjo vihtel kadilnico. Želimo mu veliko vspeha na novem polju delavnosti ter mu svetujemo, naj vpelje v svoji krčmi znano dunajsko modo, da hodi krčmar od mize do mize ter z najslajšim svojim smehljajem ponuja gostom „šnoftobak“. Če bo deželosodni svetnik Vencajz s svilen o čepico na glavi in s „tobakiro“ v roki hodil krog gostov, bo to ljudi morda bolj vleklo, kakor tisti „pristni“ cviček, ki ga bo prodajal.

— **Zopet jeden.** Pri današnji obravnavi na deželnem sodišču v Ljubljani je bil glavni agitator znanega konsumnega kaplana Petra Hauptmana v Starem trgu, Janez Štefančič iz Prudoba zaradi kupovanja glasov pri zadnjih občinskih volitvah v Starem trgu obsojen na tritedne, z jednim postom na teden poostrenega zapora. Značilno je, da pri obravnavi sodišče niti Petra Hauptmana niti župana ni zaslišalo pod prisego, mej tem, ko je bilo 11 drugih prič pod prisego zaslišanih.

— **Demonstracija na cesarjev rojstni dan.** Kakor vsako leto, tako je tudi letos mej tuji na Slatini največ Slovanov, ali ti so potrpežljivi in mehki ter prenašajo vsled tega mirno tudi najpredrzejša izzivanja Nemcev. Kako velika je nemška nesramnost, to se je posebno dobro pokazalo na cesarjev rojstni dan. Nekateri Nemci so pogrešali — frankfurtarskih zastav. Po vsi sili so zahtevali, da se mora taka zastava razobesiti, in ker se njihovi želji ni ustreglo, pritožili so se brzojavno na štajerski dež. odbor. In ta je res spoznal, da je nujno potrebno, demonstrirati na cesarjev rojstni dan s pangermansko zastavo ter je ugodil pritožbi! Ko so na predvečer zažigali umetelni ogenj, so nemški razgrajči skušali s Heil-klici preupiti Živio-klice, v cerkvi pa, ko so domači pevci peli cesarsko pesem, so jih Nemci preupili in peli na ves glas po ariji cesarske pesmi neko pangermansko demonstrativno pesem. Zdaj skušajo vso stvar po stari navadi polepšati in predstaviti v drugi luči, ali neutajiva resnica je, da so uprizorili protidinastično demonstracijo in sicer tako nesramno, da se je le čuditi, da se poklicana oblastva zanj ne zmenijo.

— **Tudi „žrtev“ slavnih celjskih dni.** Sila veliko truda si je prizadeval v Celje privandran nemški brivec Janez Warmuth ob priliki prihoda čeških gostov v Celje za proslavo nemštva. Z modrišem okičen dirjal je po mestu iz ulice v ulico ter „heilal“, da mu je sape zmanjkovalo. Sevé, da tudi pri „Siegesfeier“, ko je teklo od celjskih matadorjev plačano pivo kar raz mize, moral se je pokazati pristnega junaka. Ali njegovo revno truplo ni bilo tolikim naporom kos: vlila se mu je nena-doma kri, in v soboto je vzdihnil svojo junaško nemško dušo, ter se je preselil v Walhallo.

— **Zveza slovenskih kolesarjev** priredi dne 3. septembra pri vsakem vremenu svojo III. distančno dirko z Reke v Ljubljano. Za to 129 km dolgo progo je določen maksimalni čas vožnje 6½ ure. Start v Reki ob 5. uri zjutraj pri „giardino publico“ — cilj v Ljubljani pa pred „Narodnim domom“. Dirkatni smejo samo člani „Zveze slovenskih kolesarjev“. Za zmagovalce pri tej dirki so določene 3 nagrade s častnimi znaki vred; razun tega pa še dobi tisti, ki pride prvi na cilj, naslov: „Prvak Zveze slovenskih kolesarjev“ za leto 1899/1900“. Vsi drugi vozači, kateri dojdejo v določenem času 6½ ure na cilj, dobe časovne kolajne. Z voščili voziti je dovoljeno, toda vporabljeni se smejo le kolesa z jednim sedalom. Prijavnice k tej dirki in vloge (6 kron), katerim je treba priložiti legitimacijo

zveze za leto 1899, naj se blagovolijo vpošiljati zveznemu blagajniku g. Iv. Frelihu, dež. rač. officialu v Ljubljani, in sicer najkasneje do vstevši 1. septembra opoldne.

— **Ustanovitev podružnice sv. Cirila in Metoda v Trziču.** V nedeljo dne 20. avgusta t. l. je bil v gostilni pri Krvynu na Slapu pri Trziču osnovani shod za ustanovitev podružnice sv. Cirila in Metoda za Trzič in okolico. V začasni odbor so bili izvoljeni: Gosp. Ig. Nadrah, predsednikom, g. Mih. Debelak, tajnikom, in g. Leonard Klofutar, blagajnikom.

— **Novoustanovljeno „bralno društvo“ v zvezi z gasilnim društvom v Št. Vidu pri Vipavi** priredi na dvorišču g. Iv. Premru v nedeljo ob polu 5. uri popoldne veselico, pri kateri sodeluje iz prijaznosti šentvidski pevski zbor. Vzpored: 1. Nagovor. 2. Ant. Foerster: „Naša zastava“, moški zbor. 3. x-y: „Najlepši kraj“, (vipavska), moški zbor z bariton- in tenorsolo. 4. Jak. Alešovec: „Nemški ne znajo“, burka v jednom dejanju. 5. Fr. Gerbič: „Slovanski brod“, zbor, moški zbor. 6. Radoslav: „Kneippov kuplet“, bariton s spremljevanjem glasovirja. 7. Ant. Foerster: „Planinska“. Vstopnina 20 kr., sedež 20 kr., Otroci polovico. Odbor vabi k obilni udeležbi.

— **Iz Trbovelj se nam piše 21. avg.** Najbolj bomo kaznovali celjske razboj-nike, ako nič ne kupimo od njih, to je pa le mogoče, ako imamo na razpolago domače, vestne, poštene in postrežljive trgovce in obrtnike. V Celji imamo domače trgovce z manufakturnim blagom na pr. g. Vaniša, z mešanim blagom gg. M. Hočevanja, Kolenca itd., a trgovine z železnino nimamo. Mi Trboveljci kakor naši sosedje v Hrastniku, Dolu, Loki v Radečah primorani smo železnino kupovati od naših največjih sovražnikov. In koliko tisočakov izdajo cimenjeni kraji na leto za železo našim sovragom! Da bi se temu konec storilo, potrebno je, da se takoj ustanovi v Celji ali tudi v okolici velika poštena trgovina z železom. Ali nam pa v Ljubljani nasvetujte tako pošteno narodno trgovino, katera pa seve bode morala dajati železo po isti ceni kot Celjani. Naj omenjena trgovina pošlje takoj svojega potovalca v naše kraje!

— **Prešernov večer** priredé središki diletantje v nedeljo 27. avgusta t. l. v šolskih prostorih. Vzpored: 1. Prolog, zložil B. Flegerič. 2. Slavnostni govor, govori g. I. Kolarič. 3. Igra: „Cvrček“, slika iz kmetskega življenja v 5 dejanjih (7 slikah). Začetek ob polu 7. uri zvečer. Vstopnina: sedež 40 kr., stojišče 20 kr. Ker je prebitek namenjen spomniku našega pesnika-prvaka in tukajšnjim narodnim zavodom, se preplačila hvaležno sprejemajo. Po veselici, katera se vrši pri vsakem vremenu, prosta zabava s plesom v gostilni gosp. I. Plepelca.

— **Ukraden konj.** Francetu Burjelu, posestniku na Hauptmanci, je bila v noči od 19. na 20. t. m. ukradena iz hleva 13 pedi visoka pramasta kobila. Sumljivi so trije cigani, kateri so 20. t. m. gnali tri konje čez hribe pri Krimu.

— **„Po lojterci gor, po lojterci dol“** jo je ubral topničar J., ko je prišel v vas k svojemu dekletu nekje na Dolenjski cesti. Fantje kurjevaščani pa so mu jedno zagodili. Alarmirali so že spečega gospodarja, da je šel preiskat kamerco in podit kanonirja. Pri luninem svitu se je pokazala na oknu postava kanonirja, ki je kaj urno splezal po lojterci na cesto in je ušel po Gruberjevi cesti, seveda med krohoto fantov, ki so ga spremljali z opazkami. Toda ta nočni prizor je imel žalosten konec. Na Gruberjevi cesti so se fantje spopadli s kanonirjem in je bil jeden fantov teško ranjen, kanonir pa je dobil dve lahki rani na glavi.

— **Brzjavni in telefonski promet** meseca julija 1899. Na c. kr. brz-javnih postajah tržaškega poštnege ravna-teljstva bilo je meseca julija 1899, in sicer na Primorskem oddanih 45.250, došlih 53.332, tranzitujočih 136.096, skupaj 234.678 brzjav; od teh jih odpada na Trst sam: oddanih 30.049, došlih 34.657, tranzitujočih 122.126, skupaj 186.832 brz-jav; na Kranjskem oddanih 5584, došlih 10.188, tranzitujočih 17.994, skupaj 26.766 brzjav. V interurbanem telefonskem prometu bilo je v isti dobi: v Trstu 1571, v Opatiji 248, v Pulju 146 in

v Ljubljani 168 pogovorov; v lokalnem prometu govorilo se je: v Trstu 220.000krat, v Pulju 7470krat, v Gorici 5580krat, v Opatiji 1449krat in v Ljubljani 14.050krat.

— **Tiskovna pomota.** V zadnjem „Rodoljubovem“ članku je tiskano, da „pred kakimi 800. leti so poslali škofje iz Freisinga Bavarce na Koroško“, kar se naj popravi tako, da so jih poslali na Koroševsko.

* **Goethejeva 150letnica.** Leta 1749 in sicer 28. avgusta je bil rojen v Frankobrodu ob M. veliki nemški pesnik Joh. Wolfgang Goethe. Ta in prihodnji teden se bodo vršile v Nemčiji in na Avstrijskem velike slavnosti v proslavo 150. rojstnega dne Goetheja. Zlasti velikanske slavnosti bodo v Frankobrodu ob M.

* **Žrtva Dreyfusove afere.** Na Dunaju je kakih 35 let star mož skočil v Dunav, kjer je utonil; ostavil je pismo s sledečo vsebino: „Javnosti Evrope! Vest mi ne more nadalje prenašati, da bi radi mene nedolžen tako strašno trpel. Jaz sem pisal bordereaux, Dreyfus je nedolžen. Ustrelil sem tudi njegovega zagovornika dr. Laborija, da me ne bi zasledili. Toda vest me peče, preganja me kakor Kajna. Ženo imam in dvoje otrok, zato moram s sveta. Pozivljam pa javno mnenje, da takoj brzojavi v Rennes, da sem jaz pravi krivec. Vojno sodišče naj takoj izpusti nedolžnega Dreyfusa.“ Vse pismo priča, da je samomorilec vsled čitanja Dreyfusove afere zblaznel.

* **Šestleten rešilec življenja.** V Waldhausenu na Spodnjem Avstrijskem sta se nedavno kopala šestletni Leopold Wagner in štiriletni Friderik Strohmeier. Mali Friderik je predaleč zašel, da mu je segla voda preko glave. Njegov prijatelj Wagner je šel takoj za njim ter rešil Friderika gotove smrti.

* **Očeta umoril.** Iz Marija-Terezijopola javljajo, da se je posestnik Ivan Balla sprl s svojim očetom, Pavlom Ballo, radi neke dedščine. V jezi je porinil sin očetu nož v vrat, da je na mestu umrl. Morilec je zbežal, toda dobili so ga še tekom istega dne.

* **Glavarji treh roparskih čet ujeti.** Iz Budimpešte poročajo, da se je posrečilo redarstvu v Bèkes Csaba ujeti glavarje treh združenih roparskih čet, Jarkösi, Jankovičs in Kolompar. Roparji so se potikali že nad jedno leto ob bregovih Tise, a do sedaj jim ni mogel nihče priti na sled. Doslej so priznali 177 tatvin in roparskih napadov.

Telefonična in brzojavna poročila.

Celje 22. avgusta. Dr. Evgen Negri, namestnik c. kr. asistenčnega zdravnika in zet župana celjskega, je bil na današnji razpravi krivim spoznan prestopka zoper varnost časti po § 491. k. z., storjenega s tem, da je dne 9. t. m. gospico Ljudmilo Sernčevo opljuval in jo s tem dejanjem javno zasramoval. Zastopnik zasebne tožiteljice je bil dr. Vrečko, zagovornik dr. Schurbi. Dr. Negri je v svojem zagovoru priznal, da se je proti gospici Sernčevi obrnil ter izrekel besedo pfui!; da je pa ni opljuval, ker gospice sploh poznal ni; storil pa je to zategadelj, da je izrazil svojo nevoljo radi različnih zasramovanj, katera so letela na Nemce od „Nar. doma“; on pa ne bo tajil dejstva: „pljuvanje“, ako isto potrdi Sernčeva gospodična. Gospici Jela Sernčeva in Miklavčeva — na zahtevanje zagovornika zapriseženi — sta izpovedali čisto odločno, da je Negri pljunil in da je takoj potem Ljudmila pokazala pljunek na svoji levi roki. Zasebna tožiteljica je popolnoma deciderano izjavila, da je pljuval dr. Negri. Dr. Negri ob tej izjavi gospice Sernčeve še ni hotel priznati svojega dejanja in torej ni držal obljube, katero je bil dal v prvotnem zagovoru. Dr. Schurbi je plediral za oproščenje eventuelno ob-sodbo po § 496. k. z. Dr. Vrečko je kot obtežilno za obtoženca naglašal, da je bil že kaznovan radi prestopka zoper telesno varnost po § 411 k. z. ter da je obtoženec kot zdravnik, doktor, akademik in častnik proti dami, ki je komaj prestopila otroška leta, se poslužil takega dejanja. — Razsodba se je gla-

sila kakor gori povedano ter je bil dr. Negri po § 493 k. z. obsojen na 3 dni zapora. Kot obtežilno je smatral sodnik narodno nestrpnost, kot olajšalno faktično priznanje obtoženčeve.

Dunaj 22. avgusta. Vodja samostojnih slovensko-nemških razredov na celjski gimnaziji profesor Julij Glowacki je imenovan ravnateljem velike gimnazije v Mariboru.

Dunaj 22. avgusta. „Wiener Zeitung“ prijavlja cesarsko naredbo, s katero se uveljavlja zakon o pristojbinah pri prepisu kmetskih posestev.

Dunaj 22. avgusta. Železniško ministrstvo namerava na neki češki lokalni progi poskusiti električni obrat pri osebnih vlakih. Če se poskus obnese, se uvede električni obrat na vseh lokalnih progah.

Praga 22. avgusta. Revolta v hebskem okolišu je imela dosti nevarnejši značaj kakor se misli. Vladni listi prikrivajo resnico. Kar se je godilo v Graslicah, v Aschu in v Hebu, je imelo vse znake punta. Najznačilnejši moment je, da so se v vseh teh krajih čuli veleizdajski in protidinastični klici, in da so se se trgali in teptali cesarski orli. Vlada je pred puntarji popolnoma kapitulirala. V Graslicah je župan izdal oklic, katerega so podpisali tudi voditelji družih strank, in v katerem naznanja, da je vodja okr. glavarstva, dr. Roth odstavljen, in da se odstranijo orožniki in vojaki, skrb za red in mir pa da prevzemó gasilci in veterani. V Hebu so bile danes zopet demonstracije in zopet so se razlegali veleizdajski in protidinastični klici.

Lvov 22. avgusta. Danes je bil pokopan poročnik Streng, ki je padel v dvoboju z nekim češkim častnikom. Povod dvoboju je bil ta, da je češki častnik pri banketu na cesarjev rojstni dan zaklical „Slava“, med tem ko so nemški častniki klicali „Hoch“. Streng je svojega tovariša radi tega sunil v rebra in mu rekel nekaj žaljivih besed, na kar mu je češki častnik dal zauš-nico. Pri dvoboju je bil navzočen vojaški duhovnik. Streng je bil rodom Gradčan in zagrizen nemški nacionalec.

Berolin 22. avgusta. Včeraj je imel ministrski svet važno sejo. Doslej ministrstvo še ni podalo demisije.

Rennes 22. avgusta. Pri današnji obravnavi proti Dreyfusu je interveniral zopet Labori. Zaslišana sta bila bivši prefekt Grenier in major Rollin.

Madrid 22. avgusta. Vlada je dala zapreti mejo proti Portugalski, da se ne zanese kuga na Špansko.

Gulnara.

Stepska pripovedka. Prevel Savo Savič.

(Dalje.)

IV.

Tišina je zavladovala v dvoru. Skoro brez boja so ga pridobili Kozaki, in Prokop je mogel izročiti Gulnaro rokam mnogobroj-nega haremskega služabništva.

Poklican tolmač je povedal novemu gospodarju, da je bila Gulnara kupljena za Fazilov harem; da je nespametna odbila veliko srečo; skušala je uteči, vsled česar je ostala za kazen zaprta v sobi, v kateri jo je našel Prokop, dasi ni mislil na njo, razbijajoč železna vrata.

Fazila ni bilo mogoče najti. Nikdo izmed Tatarje v ni vedel ali ni hotel povedati, kje se je skril gospodar; toda Prokop ne odide brez Damjanovega sovražnika. Razposlal je kozake na vse strani in ne! strpljivo čaka, kaka poročila dobi o njem. A med tem poteko dnevi...

Žalostna je usoda haremske robinje, a še žalostnejša mlade Gulnare.

Kot dete je bila ukradena iz očinskega doma Gr uzije, vlekli so jo s trga na trg, dokler je ni kupil Fazil.

A Fazil je zanj zastoj izdal veliko množino novcev. Gulnara je neuklonjiva. Izjavila se je svojemu gospodarju, da si sama konča življenje, ako bi jo silil; in to je izrekla s takim glasom, da je Fazil nehal čakati, da se mu Gruzinka ukloni, in zato jo je dejal v zapor.

Oj, kolikokrat si je hotela devojka že končati to bedno življenje!... Kolikokrat je bil že strup, skrit v nakitu njenih las,

v ustih!... Samo trenotek in krasna ro-
binja bi bila končala bridkostno svoje živ-
ljenje; ali nekaj jo je zadrževalo od sa-
momora; neki glas ji je govoril: Čakaj!
Zasije ti lepše solnce! In devojka je čakala,
snivajoč o neznani sreči po dnevi in po noči.

Sredi nebotičnih gor, v očinskem
domu, je snivala Gulnara kot dete, da hoče
na ognjenem konju z zlatimi krili k njej
doleteti junak in jo odpeljati v daljne kraje,
kjer vlada razkošje, neomejena, večna, ne-
kaljena sreča.

Zgodilo se je, da je bil oni mladi Ta-
tar, katerega je klicala na perekopskem
trgu na pomoč, imel lice slično prikazni
njenih detinskih sanj... Toda sedaj....
Gulnarina duša sluti, in srce ji govori, da
je glavni, ki je osvojil Fazilov dom in osvo-
bodil njo iz robstva — oni angelj njenih
sanj, ki je prišel, da ji podeli večno srečo!
Že sama ta misel osreči bedno Gruzinko.

Darila.

Uredništvu našega lista je poslala:
Gospica Ivanka Mikuževa je nabrala o
priliki poroke Šemerl-Čukove: za družbo „sv. Ci-
rila in Metoda“ 7 K 20 vin., za „Prešernov spo-
menik“ 6 K 20 vin., za „Planinsko društvo“
7 K 20 vin., in za „Učiteljski konvik“ 7 K 40 vin.
— Živela vzorna nabiralka in zavedni darovalci!

Proti zobobolu in gnjilobi zob
izborno deluje

Melusina ustna in zobna voda

utrudi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.
Zaloga vseh preizkušenih zdravil.
Po pošti razpošilja se vsak dan dvakrat.

Jedina zaloga (19—34)

lekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Zahvala.

„Celjski Sokol“ si šteje v svojo častno
narodno dolžnost, da izreka po svojem odboru
vsem, ki so izlet v Sevnico poveljali v pravo na-
rodno slavnost, najiskrenejšo zahvalo. Sosebno
gre ista bratskima društvoma „Zagorskemu“
in „Dolenjskemu Sokolu“, ki sta se v tako
obilnem številu svojih članov odzvali, dalje „klubu
dolenjskih kolesarjev“ in članom drugih ko-
lesarskih klubov. Zahvaljujemo se narodnim Ra-
dečarom in vrlemu Boštanjcu imenoma g. drju.
Homanu in župniku g. Berce-tu, narodnemu
ženstvu imenovanih krajev za preljubeznjivi spre-
jem. Posebna hvaležnost pa nam dviga dušo ob
spominu na bivanje v Sevnici sami, kjer so se
vsi sloji brez razlike združili v naše slavje. Za-
hvala gre istotako dražestnim damam sevnškim
za presrečni vsprejem ter prekrasno vezni trak
kot dar naši zastavi, kakor vrlemu županu gosp.
Starkelu; posebna hvala pa še požrtvovalnosti
gospoda Zwenkelja, v katerega spretnih rokah
je bival arrangement cele slavnosti. Konečno se
nam je s hvaležnostjo spominjati ožjih svojih so-
delavcev, sosebno naše narodne godbe ter nje
umetelnega vodnika g. Koruna. Vsem iskrena
zahvala, napravili ste nam dan nepozabnega spo-
mina.

Za odbor:

Dr. Karlovšek
t. č. podstarosta.

Jošt
t. č. tajnik.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m. Srednji srčni tlak 736,0 mm.

Augst	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Pada- vina v 24 urah
21.	9. zvečer	738,3	14,2 sl. jvzhod	jasno		
22.	7. zjutraj	738,7	11,1 sl. sever	del. jasno		
	2. popol.	738,9	19,0 moč. svzh.	del. jasno		0,0 mm

Srednja včerajšnja temperatura 15,6°, nori
male: 18,3°.

Št. 473.

Razglas.

(1524)

V fužinskem posloplju v Bohinjski Bistrici, ki je last kranj-
skega verskega zaklada, se oddajo skupno v najem ali v zakup:

- dosedanji gostilniški prostori v pritličju;
- sedem meblovanih sob v II. nadstropju;
- k fužinskemu posloplju spadajoči hlevi; končno
- pri fužinskem posloplju nahajajoči se sadni vrt in
vrt za zelenjavo ter velike njive

za pet let, od 1. aprila 1900 do 31. marca 1905.

Reflektantje na te v zakup, oziroma v najem dane objekte naj se zglašé
v najkrajšem času pri podpisani upravi.

C. kr. gozdna ter domenska uprava.

Radovljica, dné 18. avgusta 1899.

Dunajska borza.

dné 22. avgusta 1899.

Skupni državni dolg v notah.	100	gid.	10	kr
Skupni državni dolg v srebru.	100		05	
Avstrijska zlatna renta.	118		25	
Avstrijska kronaka renta 4%.	100		—	
Ogerska zlatna renta 4%.	118		10	
Ogerska kronaka renta 4%.	96		35	
Avstro-ogerske bančne delnice.	903		—	
Kreditne delnice.	885		90	
London vista.	120		80	
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	68		90	
20 mark.	11		76	
20 frankov.	9		55 1/2	
Italijanski bankovci.	44		25	
C. kr. cekini.	5		69	

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA
MAKS VERSEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3.
Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gid.

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze iskrenega
sočutja ob nesrečni smrti našega pre-
ljubljenega in nepozabnega sina.

Avgusta

izrekamo iskreno zahvalo vsem sorod-
nikom, prijateljem in znancem, posebno
pa gg. c. kr. sodnijskim uradnikom in
kolesarskemu klubu „Ilirija“ za darovane
krasne vence, in sploh vsem drugim ko-
lesarjem in občanom ljubljanskim, ki so
se udeležili spreveda ljubljenega rajnega
k večnemu počitku.

V Ljubljani, dné 22. avgusta 1899.

(1530) Žalujoča rodbina Sever.

Hiša na prodaj.

Hiša v Vodmatu št. 123

na prav primernem prostoru, ima 5 stano-
vanj in malo vrta, se prodaja po nizki
ceni. (1527—1)

Več se poizvé pri gospodarju istotam.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez
Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v
Ausee, Isil, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc,
na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fran-
zensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez
Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko;
čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno,
Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal
v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost,
Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v
Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb,
Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer osonni vlak
v Jesenice. Poleg tega vsako nedeljo in praznik
ob 5 uri 41 minut popoldne v Podnart-Kropo.
— **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Osonni vlaki:
Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne,
ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** j. k. Proga iz Trbiža. Ob
5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Am-
stetten, Solnograda, Lince, Steyra, Isila, Ausseaa,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri
55 min. zjutraj osonni vlak iz Jesenice. — Ob
11. uri 17 min. dopoldne osonni vlak z Dunaja
via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella
ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lincea,
Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni
vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca,
Franzensfesta, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer
osonni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih
varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja,
Budejevic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pon-
tabla. Poleg tega ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnarta
Krope. — **Proga iz Novoga mesta in Kočevja.** Osonni vlaki:
Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. —
Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri
23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri
50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le
ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano**
d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob
11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9
uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in
praznikih. (1206)

„Tandem“ se izposojuje

vsak dan cenó in proti mali kavciji za obi-
čajne poprave. — Izve se: (1490-4)
Slomškove ulice št. 4, I. nadstr.

Trgovski pomočnik

zmožen slovenskega in nemškega jezika,
sprejme se v trgovino z mešanim blagom.
Kje, pove upravništvo „Slovenskega
Naroda“. (1520—2)

Pisarja

s hitro in dobro pisavo, ki je že služboval
v notarski pisarni, sprejem pod ugod-
nimi pogoji. Ponudbe in spričevala naj se
mi naravnost dološljejo.

Ivan Plantan

(1499—4) c. kr. notar v Ljubljani.

Dve hiši

in dva orala lepega

stavninskega prostora

se takoj prodasta.

V obeh hišah se nahajata stari,
dobro obiskovani gostilni.

Vse drugo se poizvé pri upravništvu
„Slovenskega Naroda“. (1526—1)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski
sok, kateri teče iz breze,
ako se navrtva njeno
debelo, je od pamtveka
znan kot najizvrstnejše
lepotilo; ako se pa ta
sok, po predpisu izu-
mitelja pripravi kemič-
nim potem kot balzam,
zadobi pa čudovit uč-
nek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali
drugi deli polti ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskinje od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale
gube in kozave pike ter mu daje mladostno
barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in
čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost,
ogerce, nosno rudečico, zajedce in druge ne-
snažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred. gid. 1,50. (10—16)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO

Najmilejše in najdobrodejše milo, za
kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.
Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Pošta
naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Št. 8566.

Razpis.

(1489—2)

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu z
dvoletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom je izpraznjenih

pet deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1899./1900., katero se prične 4. novembra 1899.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki
so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja in so z dobrim vspehom dovršili ljudsko šolo.
Prednost imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem
domu pečali s kmetijstvom, vino- in sadjerejo.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v šoli, obleko
pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo se sprejemajo tudi:

1. plačujoči učenci, kateri plačujejo po 30 kr. na dan za hrano in stanovanje in
pa 20 gid. šolnine na leto, in

2. ekstermist, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje, ki morajo biti kolekovane s kolekom 50 kr.
se imajo

do 16. septembra 1899

izročiti vodstvu kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu.

Prošnjam je priložiti rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole,
zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župnijsko spričevalo o
lepem vedenju.

Vsak učenec mora se podvreči vsprejemnemu izpitu, ki se razteza na slovenski
jezik in priprosto računstvo, in od vspeha tega izpita je odvisno, ali se dotičnik sploh
v šolo vsprejme.

Prošnjam za vsprejem proti plačilu je položiti reverz ali obvezno pismo starišev,
oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Pristavlja se, da imajo učenci, ki dovrše to šolo, le dve leti vojaške prezentne službe.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 11. avgusta 1899.

5 do 6 dijakov

sprejme se v popolno oskrbo.

Soba je lepa, zračna. (1528—1)
Pismene in ustne ponudbe sprejemajo
se v Gospodskih ulicah št. 10, pritlično.

Dobra prodajalka

srednje starosti, vsemu trgovskemu poslu
vešča, z večletnimi spričevali,

išče službe.

Prevzame tudi malo, dobro obiskovano
gostilno na račun.

Naslov: Weiss, Gospodska ulica
št. 8, Celje. (1529—1)

Priporočava (21—191)

Kulmbaško sladno pivo

pastêrizovano v steklenicah

znano po svojih izvrstnih učinkih.

Kavčič & Lilleg

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah.

St. 27.263.

(1500—3)

Stanovanje v najem!

Mestna hišica št. 19 pred Pru-
lami v Ljubljani se od 1. novembra
letos daje v najem.

Pogoje najema pove in ponudbe spre-
jema mestni komisariat v navadnih urad-
nih urah.

Mestni magistrat ljubljanski

dné 10. avgusta 1899.

Reformski sifon.

Pijte

da ohranite
svoje zdravje

Reformski

sifon

Reformsko

pokalko

(Patent dr. Wagner)

Dobiva se

v Ljubljani pri

lv. Gorup-u.

Sodnijsko zavarovano.